

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 64588-12-20 רז המאושר נ' מזוז (קינג דיגיטל)

לפני כבוד הרשם הבכיר שרון קרן

התובע: אוריאל רז המאושר ת.ז. xxxxxxxx

נגד

הנתבע: שריאל מזוז (קינג דיגיטל) ת.ז. xxxxxxxx

פסק דין

1. בפניי תביעה לפיצוי התובע בסכום של 8,000 ₪ בגין שלוש טענות: **האחת** – משלוח 4 דברי פרסומת באמצעות הדואר האלקטרוני (להלן: "4 המיילים") בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק הספאם"); **השניה** – אי זיהוי עסקו של הנתבע במייל ואי זיהוי העוסק בעסקת מכר מרחוק בניגוד להוראות סעיפים 2(א)(6), סעיף ג2 וסעיף 4(ב2) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א – 1982 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"); **והשלישית** – בחדירה לפרטיות, בפגיעה באוטונומיה, בהטרדה, בעוגמת נפש ובהפרעה למהלך התקין של היום בניגוד להוראות חוק הפרטיות.

טענות התובע:

2. התובע מפרט בכתב התביעה כי ביום 22.11.20 נחשף לדבר פרסומת של הנתבע שבה פורסמו הנתבע ושירותיו, במסגרתה ניתנה לו הצעה לקבל מדריך חינמי. בהתאם לאפשרות – נכנס התובע לעמוד האינטרנט ומסר את שמו וכתובת המייל שלו.
3. התובע מדגיש כי לא נתן הסכמה מעבר לכך, והנה בו ביום קיבל התובע מייל על אפשרות להוריד את המדריך שביקש.
4. התובע המשיך וקיבל את 4 המיילים שבהן פרסומות שמקדמות את עסקו של הנתבע בתאריכים: 24.11.20, 1.12.20, 2.12.20 ו- 17.12.20.
5. לטענת התובע, בניגוד להוראות חוק הספאם, המיילים לא כללו את המילה המפורשת "פרסומת" (או כל התראה אחרת כדוגמת בקשת תרומה או תעמולה), כמצוות חוק הספאם.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 64588-12-20 רז המאושר נ' מזוז (קינג דיגיטל)

6. לשיטת התובע גם לא צויין ב-4 המיילים פרטי הנתבע או זיהוי הועסק כנדרש בחוק הגנת הצרכן.
7. לאחר שהתקבלו 4 המיילים, פנה התובע ביום 23.12.20 לנתבע והסביר כי על 4 המיילים להתנוסס כותרת בשם "פרסומת". לטענת התובע, הוא אף שלח לנתבע סרטון הדרכה שהפיק, מאחר והתובע עוסק בהדרכת עסקים כיצד לעמוד בכללי חוק הספאם.
8. התובע הבהיר כי קיבל תשובה בו ביום מהנתבע בו הוא מודה לו על ההבהרה, אולם לאחר מכן ובהמשך קיבל מייל נוסף מהנתבע, בו הטיח הנתבע בתובע האשמות רבות ולטענתו של התובע הוא ניסה להפחידו בתביעה מצידו.
9. כפי שעולה מכתב התביעה, הצדדים המשיכו "להתקוטט" תוך שהנתבע מסרב להמציא לידי התובע את פרטי זיהוי הועסק לפי חוק הגנת הצרכן.
10. לטענת התובע, הוא נאלץ להשקיע ממרצו כדי לאתר את זיהויו של הועסק של הנתבע.
11. התובע סבור כי יש להרתיע את הנתבע מלעבור על חוק הספאם ועל חוק הגנת הצרכן, שכן במחדליו של הנתבע, כטענת התובע, הוא עובר על החוקים הנ"ל.
12. התובע מדגיש כי אי הדגשת המילה "פרסומת" בכותרת כל אחד מ-4 המיילים, גוררת לכך כי 4 המיילים מטעם הנתבע מגיעים ישירות לדואר התובע, וכי ההודעות לא מועברות אוטומטית ומסוננות לתיבת דואר הזבל, וכי הוא לא הסכים לקבל את 4 המיילים מהנתבע.
13. לפיכך עותר התובע לקבל סך של 4,000 ₪ בגין 4 המיילים שכל אחד מהם בהתאם לחוק הספאם מזכים בסכום של 1,000 ₪ כל אחד בגין הפרת חוק הספאם, וכן בסך של 1,000 ₪ נוסף בגין עבירה על חוק הגנת הצרכן, שבו יש אפשרות לקבלת פיצוי לדוגמא עד 10,000 ₪, ובפיצוי לדוגמא בסך של 3,000 ₪ בגין הפרת הוראות לפי חוק הגנת הפרטיות ובגין עוגמת נפש, והשחתת זמן.
14. בכתב התשובה שהגיש התובע, הוא גם מבהיר בנוסף כי הוא לא לוחץ על לחצן ההסרה אלא שולח בכתב את דרישתו מחשש כי אין בכך כדי להסירו מרשימת התפוצה באופן מלא, ומחשש כי הדבר יגרור לשתילת גורמים אחרים במחשבו.

טענות הנתבע

15. הנתבע טוען כי מדובר בתביעה טורדנית, תוך שימוש לרעה בהליכי משפט באופן כללי ובאופן פרטני - שימוש פסול באופן קיצוני בהוראות חוק הספאם.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 20-12-64588 רז המאושר נ' מזוז (קינג דיגיטל)

16. הנתבע טוען כי 4 המיילים לא היוו הפרה של חוק הספאם מאחר ולא מדובר בהודעות שהינן "דבר פרסומת" כהגדרתה בחוק הספאם. כמו כן טוען הנתבע כי סעיף 30א(ג) לחוק הספאם מאפשר לשלוח דברי פרסומת גם ללא הסכמה אם עומדים בתנאיו של הסעיף.

17. הנתבע דוחה את הטענות לענין הפרת סעיפי חוק הגנת הצרכן כטענת התובע, מאחר והתובע אינו יכול להיות מוגדר כ"צרכן" על פי חוק הגנת הצרכן.

18. הנתבע מבהיר כי התובע נחשף לדבר פרסומות של הנתבע ברשת החברתית פייסבוק, ונרשם שם. הנתבע מדגיש כי משהנתבע נרשם וביקש לקבל מהנתבע את המידע, הרי שהתובע לא קיבל הודעת שהינן "דבר פרסומת". מנגד אם הם דבר פרסומת כאמור בחוק הספאם, הרי שהנתבע לא היה מחוייב בהסכמת התובע כדי לשלוח את 4 המיילים וכי נתבע עמד בתנאי סעיף 30א(ג) לחוק הספאם.

19. הנתבע מדגיש כי 4 המיילים היו המשך ישיר לאותו מידע ומדריך שקיבל התובע כשנרשם לראשונה, והם בבחינת מידע עסקי שנשלח לתובע כפי שביקש, לאור רישומו למדריך החינמי.

20. הנתבע מדגיש כי בכל אחד מ-4 המיילים היה אפשר להסיר את המיילים, אך התובע התחכם ולא פעל להסרת שמו מרשימת התפוצה.

21. הנתבע מדגיש כי מי שהוטרד וחש מותקף היה הנתבע ולא התובע בכל ההתנהלות בין הצדדים.

22. הנתבע מדגיש כי אין חובה לפסוק 1,000 ₪ בגין כל הפרת חוק הספאם וכי לתובע כי לא נגרמו הנזקים אותם הוא מתאר באופן כללי וללא כל תימוכין, תוך שהתובע חוסה תחת הגנת חוק לשון הרע מאחר והוא מעלה טיעונו המבזים שלא כדין במסגרת הליך משפטי.

23. הנתבע מפנה לפסיקות קודמות בהליכים שיזם התובע ואת עמדת בתי המשפט לענין התנהלות התובע.

הדיון

24. ביום 22.4.21 התקיים דיון בפניי, כאשר כל צד הדגיש את האמור לעיל, ונעשו אף נסיונות להגיע להבנות, תוך שהתובע מדגיש את מסירותו (כפי שהיטיב להדגישה גם בכתבי הטענות) לענין מלחמתו בהפרות חוק הספאם ורצונו כי העסקים בישראל ייזהרו בעת משלוח דברי פרסומות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 64588-12-20 רז המאושר נ' מזוז (קינג דיגיטל)

25. לפיכך הסכים התובע לפיצוי בדמות תרומה, הצעה שנפסלה על ידי הנתבע שטען כי הוא עומד על הכרעה לענין מהות 4 המיילים.

26. לפיכך אני נדרש כעת להכריע במחלוקת.

הכרעה

האם מתקיימת הפרת חוק הספאם וככל והתשובה חיובית באיזה היקף:

27. לאחר שמזקקים את כל הערות הרקע מטעם התובע בכתב התביעה לענין זהותו, מיהותו ומלחמתו נגד עברייני חוק הספאם, ומתעלמים גם מהיקף פעילותו של התובע בתחום זה, כולל השאלה האם גבולותיה הינן בגדר הסביר או בגדר התעמרות בעסקים, בייחוד בעסקים קטנים, נשאלת השאלה האם 4 המיילים יש בהם הפרה של חוק הספאם.

28. ברור הוא ואין מחלוקת כי 4 המיילים הופיעו בתיבת המייל של התובע לאחר שהתובע נרשם מיוזמתו לקבלת אותו מדריך חינמי, וכי לאחר שקיבל את הקישור במייל נפרד ביום 22.11.20, המשיך וקיבל את אותם 4 מיילים בימים שבאו לאחר מכן.

29. ישאל השואל מה היה תוכנם של אלו: האם היו המשך ישיר לאותו מדריך חינמי בשם "סודות המיליונר האורגני", שהסכים התובע לקבל (ועל כך אין טרוננייתו), והם בבחינת המשך שליחת מידע העסקי שנובע מאותו מדריך חינמי, או שמא היו בהם כדי פרסומת לעוד מוצרים ושירותים נוספים אחרים שמציע הנתבע.

30. ויודגש: אף צד לא הבהיר לבית המשפט מה כלל אותו מדריך חינמי ומה היה תוכנו למעט הנושא "סודות המיליונר האורגני".

31. 4 המיילים צורפו כנספחים לכתב התביעה. עיון בהם מעלה כי **במייל הראשון**, נושא תאריך 24.11.20, שולח הנתבע לתובע "הדרכה חדשה לצפייה ללא עלות בשם 'אשליית המכירות'", כאשר הנתבע מבהיר כי מדובר בהדרכה אשר כדי לקבל אותה נכנסים ללינק שנשלח ומגיבים כדי שתשלח לתובע. **במייל השני** מיום 1.12.20 נשלחה הזמנה להדרכה מצולמת ל- איך לייצר לידים ולקוחות מהפרופיל שלך בפייסבוק. **במייל השלישי** מיום 2.12.20 שולח הנתבע עוד לינקים ומתמרץ להרשם לאותה הרצאה נושא המייל השני. **במייל הרביעי** מיום 22.12.20 הנתבע מזמין את התובע להשתתף בהדרכה נוספת בנושא - מה הם שלושת המרכיבים היחידים שהעסק שלך צריך בשנת 2021 (מן הסתם הרצאה חדשה בחלוף המועד של ההדרכה נושא המיילים השני והשלישי)".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 20-12-64588 רז המאושר נ' מזוז (קינג דיגיטל)

32. סעיף 30א(א)(1) לחוק הספאם מגדיר "דבר פרסומת" כ"מסר המופץ באופן מסחרי שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".

33. סעיף 30א(ב) לחוק הספאם קובע: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת... בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען בכתב לרבות בהודעה אלקטרונית...".

34. סעיף 30א(ג) לחוק הספאם קובע כי:

"על אף הוראות סעיף קטן ב' רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען בהתאם כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור....

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דבר פרסומת...

(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)."

35. לאחר עיון מעמיק ב – 4 המיילים שצורפו לכתב התביעה, ולא בלי היסוס, מצאתי והגעתי למסקנה כי לא הוכח לי כי מדובר במידע עסקי שנבע מאותו מייל מקורי שנשלח בעת רישום הנתבע לקבלת המדריך החינמי. מצאתי כי מדובר למעשה ב4 מיילים שעסקו בעוד מוצרים – אומנם מאותו תחום או מתחום משיק של פיתוח עסקי או דומיו – אך במוצרים שונים מאלו שהוצא לתובע בתחילה. הפרסומת דרכה נכנס התובע לרשימת התפוצה של הנתבע, ונתן את כתובת המייל שלו, איפשרה לנתבע לשתף את התובע כחלק מלקוחותיו, ולהציע לתובע עוד מוצרים של העסק שלו ולרכוש אותם או לכל הפחות לעודדו לרכוש אותם. לפיכך יש לראות בהם דבר פרסומת כאמור בהגדת דבר הפרסומת בסעיף 30א(א) לחוק הספאם.

36. כבר נפסק כי הודעות שמטרתן עידוד עקיף של הוצאת כספים ורכישת מוצרים נוספים יש בהם כדי להוות דבר פרסומת (ר' לצורך כך 4806/17 פסגות בית השקעות בע"מ נ' זיו גלסברג (פורסם בנבו). כאמור - לא מדובר במידע עסקי נוסף והמשכי שסבב סביב אותו מדריך חינמי ראשוני שקיבל התובע וכהמשך לו, אלא בפרסומות למוצרים נוספים של הנתבע, והדברים אף לא הוכחו ו/או לא נסתרו על ידי הנתבע (ר' בייחוד סעיף 22 לכתב ההגנה).

37. אכן התובע הוא זה "שנכנס" מיוזמתו לחנותו הוירטואלית של הנתבע דרך מוצר חינמי, אך לאחר מכן הוא נחשף באמצעות אותה כתובת מייל למוצרים נוספים שהציע הנתבע במסגרת קישורים שהיו ב – 4 המיילים ואשר היו מביאים אותו, או למצער מעודדים אותו, לרכישת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 20-12-64588 רז המאושר נ' מזוז (קינג דיגיטל)

מוצרים נוספים. בכך היו 4 המיילים בגדר "דבר פרסומת", על פי הגדרת חוק הספאם כאמור, שכן מטרתם היתה לעודד את רכישת המוצר או השירות ולעודד הוצאת כספים בדרך אחרת.

38. אין ספק כי גם אם לא ניתנה הסכמה לשליחת אותם 4 מיילים, הרי שהנתבע עמד בתנאי סעיף 30א(ג) לחוק הספאם, כאשר איפשר בסיומו של כל אחד מ- 4 המיילים לבקש את הסרתו של הנמען מרשימת התפוצה.

39. התובע בחר לעשות זאת רק לאחר קבלת המייל הרביעי ללא כל הסבר של ממש, וניסה להטעים זאת בדיון בכמה אופנים, אשר לא שוכנעתי במהימנותם, לשון המעטה (ר' עמ' 2 שורות 6, 13 לפרוטוקול הדיון). התובע אף הבהיר בדיון כי הוא ביקש לחנך ולהראות לנתבע כי הוא טועה וכי הנתבע תקף את התובע שלא עוול בכפו (ר' עמ' 2 לפרוטוקול שורות 31-30).

40. לטעמי ובניגוד לנטען על ידי התובע, הנתבע פירט את פרטיו כנדרש על פי חוק הספאם ברישת כל מייל ובסיפא, בחתימה, ולא הסתתר מאחורי כל פרגוד שהוא, כמצוות סעיף 30א(ה)(1) (ב) לחוק הספאם הקובע כי: **"מפרסם המשגר דבר פרסומת... יציין בו את הפרטים האלה... שאין בו כדי להטעות: ... (ב) שמו של המפרסם, כתובו ודרכי יצירת הקשר עמו.."**. הנתבע לא הפר כל הוראה שהיא בכל הקשור לשליחת אותה הודעת סירוב, ופרטי העסק הופיעו בצורה ברורה כנדרש.

41. לטעמי, ובאופן כללי, יש לנהוג בחוק הספאם בזהירות המתבקשת, בתום לב מוחלט ומבלי שיהיה בכך כדי לעודד ולתמרץ נמענים לנסות ולהתעשר שלא כדין על חשבון עסקים, שיייתכן ושגו, אך אין בכך כדי להצדיק את אותה "סידרת חינוך" וגרימת הוצאות ונזקים למפרסמים, בייחוד אם הדברים נעשו בתום לב, כפי שמבקש התובע לשכנעני כי זה המקום והמקרה לכך, למרות שהצהיר בכתב התביעה ובדיון כי כל מטרתו היא חינוכית ושמירה על החוק.

42. לטעמי וכך אף התרשמתי, דברים כאן נעשו ע"י הנתבע בתום לב, והחסרת המילה פרסום מאותם 4 המיילים, אינה בבחינת "שור מועד" כפי שהגדיר זאת התובע בסיפת כתב התביעה. עובדה היא כי הנתבע אינסטקטיבית השיב במייל הראשון לתובע כי לא ידע על כך, אולם לאחר וככל הנראה נועץ וקיבל ייעוץ משפטי, וככל הנראה חשש מנסיון של סחיטת כספים בגין הפרה זו, חזר בו, תוך שהוא טוען כי מדובר במידע עסקי ולא בפרסומים נוספים.

43. רוצה לומר: לא ברורים לי עד תום מטרותיו וכוונתו של התובע מעבר לרצון להילחם בתופעת הפרת חוק הספאם, אך ככל והמטרה בין היתר היא גם להתעשר על חשבון עסקים אחרים (ואינני קובע כי לשם כך פועל התובע), הרי שאין ליתן לכך יד והיא כמטרה - פסולה.

אדגיש כי לא ניתן להתעלם מפסיקות בית המשפט במסגרת תביעות שהגיש התובע בעבר (והן רבות) ומביקורות שספג התובע באשר להתנהלותו במסגרת מלחמתו זו, ועד כמה היא "כשרה"

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 20-12-64588 רז המאושר נ' מזוז (קינג דיגיטל)

(ר' לדוגמא במסגרת תק (חדי) 18-03-35193 אוריאל רז נ' דאסרוני נוי (פורסם בנבו), אך תפקידו של בית משפט זה, ובייחוד ביושבו כבית משפט לתביעות קטנות, לזקק את המקרה לכדי המקרה הספציפי תוך התעלמות מ"רעשי רקע" שיוצר התובע הן בפירוט שהוא מציג שלא לצורך בכתב התביעה על עצמו ופועלו, והן בפסיקות שהוא מותיר אחריו במאגרים משפטיים.

כבר עמד על כך בית המשפט העליון במסגרת רע"א 2904/14 זיו גלסברג וישי רז נ' קלאב רמון בע"מ (פורסם בנבו), כי:

"סעיף 30 לחוק התקשורת מעודד הלכה למעשה הגשת תביעות רבות מכוחו בקלות יחסית ואין זה פלא כי יש אשר אולי יראו בכך מקור הכנסה נאה בטרחה מועטה.... סבורני כי מיטיב היה המחוקק לעשות אילו נתן לכך דעתי ואיפשר לבתי המשפט במקרים המתאימים ומבלי לאיין את התמריץ שיש לשמר לענין הגשת תביעות מעין אלה, לפסוק חלק מן הסכומים לטובת מטרות ציבוריות כגון עמותות... שבהן כמובן אין כוונת רווח.... אולם אין באמור כדי לפגוע בשיקול דעתם של בתי המשפט, ככל שימצאו לנכון לקבוע למשל כי "תובע פלוני מייצר תביעות חדשות לבקרים, מה שעל פניו עלול להחשיד בתאוות רווח אישי, ועל כן תתקבל תביעתו בשיעור מופחת".

44. מכל האמור לעיל, מצאתי כי בכל הקשור להפרת חוק הספאם, בוצעה הפרה של אי מילוי הדרישה בדבר רישום המילה 'פרסומת' שלא הוספה כדין לכותרת המייל, ובכך צודק התובע.

45. מנגד לא קיבלתי ולא התרשמתי כי התובע פעל מייד להסיר את כתובת המייל שלו מרשימת התפוצה, או רק להפנות את תשומת לבו של הנתבע לאי הדיוק בשליחת פירסומיו. התרשמתי כי התובע פעל במקרה זה לקבץ מספר מיילים כדי לבחון את הנתבע ולהתעמת עמו בענין על מנת להביאו בפני בית המשפט כ"שומר סף".

46. לטעמי לא מדובר בנתבע שהינו "שור מועד", הדבר לא הוכח, ולטעמי ההליך היה מוגזם יתר על המידה. מנגד אילו הנתבע היה בוחן באמצעות ייעוץ משפטי פסיקה קודמת, כפי שפורט בפסק הדין לעיל, ייתכן והדברים היו מתוקנים והדבר היה נחסך לשני הצדדים.

47. גם לא נכון יהיה לצטט את המקרה שהובא על ידי התובע בכתב התשובה במסגרת תיק תק(ת"א) 15-02-31835 מיכאל בזנוס נ' גוטמן פרסום ומדיה בע"מ (פורסם בנבו), שם דובר על מקרה של הפרת חוק הספאם באמצעות כ- 200 הודעות מיילים בניגוד לחוק הספאם. לא זה המקרה ולא הוא שיכול להשליך על המקרה הספציפי שבפניי.

48. מכאן ובהתאם להוראת סעיף 30א(1) לחוק הספאם, כשאני שוקל את כל המרכיבים הנדרשים לצורך הכרעה בשאלת ההפרה של הוראות חוק הספאם, לרבות תום הלב של שני הצדדים,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 20-12-64588 רז המאושר נ' מזוז (קינג דיגיטל)

היקף ההפרה, הרצון להרתיע מפני הפרת החוק ועידוד נמענים למימוש זכויותיהם, אני מעמיד את הנזק שנגרם בסכום מינימלי של 100 ₪ למייל הראשון וכן 50 ₪ לשלושת המיילים הנוספים, מאחר והתובע המתין שיתקבלו אצלו עוד מיילים בטרם פנה בענין לנתבע, ובסה"כ מעמיד את ההפרה של חוק הספאם בסך כולל של 250 ש"ח.

האם מתקיימת הפרת חוק הגנת הצרכן – וככל וכן באיזה היקף:

49. כתוצאה מאותו ויכוח שפרץ בין התובע לנתבע ואשר בעקבותיו ביקש התובע את פרטי הזיהוי של העסק, נשאלת השאלה האם התובע התקשה לאתר את פרטי העוסק המורשה, האם הוכיח זאת והאם היתה חובה על הנתבע לשלוח לו מרצון חופשי את פרטי הזיהוי של העוסק שלו.

50. חוק הגנת הצרכן קובע כי: "צרכן" – מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי";

51. מקובלת עליי טענתו של הנתבע כי לא היה מחוייב ליתן לתובע את מספר זיהוי העוסק מאחר ולא נקשרו הצדדים בעסקה כלשהי במסגרת המיילים, גם לא בעסקה מרחוק, וכי על פי חוק הגנת הצרכן הרי שהנתבע היה נדרש לספק פרטי הזיהוי של העוסק רק בעת רכישת המוצר כאמור בסעיף 4 לחוק הגנת הצרכן והמקרים המפורטים שם. לא מצאתי כי הנתבע הפר כל הוראה בענין זה.

52. ממילא לא מצאתי או התרשמתי כי התובע נדרש לטרוח באופן קיצוני כדי לגלות את מספר העוסק המורשה, אותו הוא ניסה לאתר אלא לצורך הגשת התביעה, והדבר מדבר בעד עצמו.

האם הופרו מי מהוראות חוק הגנת הפרטיות

53. כך גם לא ברורה לי עד תום העילה השלישית של תביעת התובע בכל הקשור לענין "חדירה לפרטיות, פגיעה באוטונומיה, בהטרדה בעוגמת נפש וכו'", שמבקש התובע באופן כוללני ללא כל פירוט וסימוכין של ממש ואשר נועד לטעמי אלא להעצים את התביעה באופן פסול.

54. לפיכך דינה של עילה זו אף היא להידחות, ולא לזכות בפיצוי כלשהו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 64588-12-20 רז המאושר נ' מזוז (קינג דיגיטל)

סוף דבר

55. מכל האמור, ולאור העובדה כי גם התובע בעצמו היה נכון לתרום את הסכום שייפסק לתרומה, מצאתי לחייב את הנתבע בסך כולל של 250 ₪ אשר ישולמו כתרומה בלבד לתובע, לאחר שהתובע יציג לנתבע קבלה ששילם בעצמו תרומה בסך של 250 ₪ לעמותה ללא כוונת רווח כפי שימצא התובע לנכון.

56. התשלום יבוצע לתובע בתוך 30 יום מיום שהתובע ימציא לנתבע בדואר רשום עם אישור מסירה את אותה קבלה מאותה עמותה נבחרת.

ניתן היום, י"א אייר תשפ"א, 23 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

שרון קרון, רשם בכיר